mor läks wälja Jakobbi jure, selle pärrast temmaga räkima. Jakobbi Pojad ollid senni Wäljalt Koio tulnud, ja ollid seda kuulda saanud: nende Meel sai ütlematta wägga haigeks se peäle, et nende ainus Odde olli ärrarnarrtud. Hamor tulli siis, ja räkis neile ja ütles: Minno Poja Sekemi Hing armatseb wägga teie Tüttart; andke tedda temmale Naeseks, ja sage Languks meiega! Andke meile ommad Tüttrid, ja wötke endile meie Tüttrid, ja jäge meie jure ellama: sest se Ma on teie ees tühhi, ja sai kül iggapiddi; elage ja kaupelge seäl sees, ja asjurage endib seie.

§. 224. Ja Sekem tulli ka, ja ütles neile: Leian minna Armo teie Meleft, siis tahhan ma anda, mis teie tal mulle ütlete; pange mo peäle kül paljo Kasa-Rahha ja Andisid, ma tahhan seda keik anda; andke teie agga se Tüttar-Laps min-

minnule Naeseks! Siis Jakobbi Pojad wastasid neile sure Kawwalussega, ja ütlesid: Ei meie woi seda Asja mitte tehha, se olleks meile Teotusseks, sest et teie teist Usko ehk ümberleikamatta ollete; agga kui teie sate nenda kui meie, et teie lassete keik omma Meeste-Rahwast ümberleikata (§. 113.), siis tahhame ommad Tüttrid teile anda, ja teie Tüttrid ennestele wötta, ja teiega ellada, ja ühheks Rahwaks sada; agga kui mitte, siis wöttame omma Odde ja, lähheme ärra.

§. 225. Hamor ja temma Poeg Sekem heitsid warsi siñna Nousse, ja tullid omma Liñna Wärrawa jure, kus Rahwas prukis kokkotulla, ja räkisid omma Liñna-Meestega, ja nimmetasid neile keik seda. Need ollid ni head, ja wötsid Hamori ja Sekemi Sänna kuulda ja teggid seda; keik iggaainus, kes selle

)(Liñna